

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 6T/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513010490
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2014:7513010490.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, samosudcom JUDr. Miroslavom Baňackým na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. júna 2014 takto

r o z h o d o l :

L. W. - D.. X.XX.XXXX S. G., H. N. R. Č.. XXX, Z. D. H., okres Košice - okolie,

je v i n n á, že

ako matka syna Š. W., žiaka Základnej školy v G. A., okres Košice - okolie, tomuto umožnila v dobe od septembra 2011 do júna 2012 bez ospravedlnenia vymeškať 692 vyučovacích hodín

t e d a

- z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako 18 rokov do nebezpečenstva spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala po dlhší čas, teda závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 4, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona sa jej výkon trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.6.2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie obžalobu na obžalovanú L. W. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Opatrením súdu sp. zn. 6 T 109/2013 zo dňa 25.7.2014 bolo rozhodnuté, že súd vykoná konanie proti obžalovanej ako konanie proti ušlému.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy, pričom jednotlivé dôkazy súd hodnotí nasledovne:

Z výpovede zástupcu ustanoveného opatrovníka UPSVaR O.. O. W. zo dňa 23. 5. 2012 na č. I. 11 vyplýva, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice - okolie ako opatrovník ustanovený O.. Š. W. v tejto trestnej veci vykonal sociálny prieskum v prirodzenom prostredí dieťaťa, kde bolo zistené že maloletý Š. W. sa spolu s matkou a súrodencami zdržiava v zahraničí, pričom doba jeho pobytu v zahraničí, ani predpokladaná doba návratu na adresu trvalého pobytu nie je známa. Bližšie informácie o rodine sa nachádzajú v správe, ktorá bola zaslaná do vyšetrovacieho spisu.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne Mgr. O. F. zo dňa 30. 5. 2012 na č. I. 16 vyplýva, že bola triednou učiteľkou žiaka Š. W., ktorý bol v školskom roku 2011/2012 žiakom 7. ročníka Základnej školy v Košickej Polianke. Žiak bol začlenený do riadneho vyučovacieho procesu podľa osnov špeciálnej základnej školy, nakoľko má ľahkú mentálnu retardáciu. Časté boli úteky žiaka zo školy, pričom od decembra 2011 žiak do školy nechodil vôbec. V priebehu roku 2012 svedkyňa náhodou stretla žiaka Š. W., ktorý jej údajne mal povedať, že celá rodina sa zdržiava Anglicku a na Slovensko sa vrátili, len aby mu vybavili občiansky preukaz. Svedkyňa ho upozornila, aby povedal matke, že ak sú v zahraničí a bude tam chodiť aj do školy, nech ho mama odhlási zo školy. Podľa svedkyne žiak v období september - marec školského roku 2011/2012 vymeškal celkovo 435 neospravedlnených hodín.

Zo zápisnice o výsluchu zástupcu ustanoveného opatrovníka UPSVaR R. Š. zo dňa 5. 6. 2013 na č. I. 36 až 37 vyplýva že v danej trestnej veci už bol prv vypočutí za UPSVaR Mgr. W. W.ňa 23. 5. 2013, svedkyňa potvrdila to, čo uviedol spomínaný svedok a to konkrétne, že maloletý Š. W. sa spolu s matkou a súrodencami zdržiava v zahraničí, pričom doba jeho pobytu ani predpokladaná doba návratu nie je známa.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne Mgr. O. Z. F. F. vyplynuli rovnaké skutočnosti ako z jej výpovede zo dňa 30. 5. 2012, navyše svedkyňa doplnila svoju výpoveď o vymeškané neospravedlnené hodiny Štefana Dunu za mesiace apríl 2012 až jún 2012, čím teda žiak Štefan Duna celkovo v školskom roku 2011/2012 vymeškal spolu 692 neospravedlnených vyučovacích hodín.

Ďalej boli vykonané prečítaním listinné dôkazy a to charakteristika z č. I. 23, správa o povesti z č. I. 24, správa z č. I. 26, opatrenie z č. I. 32, charakteristika z č. I. 40, odpis registra trestov zo dňa 5.5.2014, lustráciu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 5.5.2014, lustrácia ZVJS zo dňa 5.5.2014, lustrácia GP SR zo dňa 5.5.2014

Zo správy o povesti na č. I. 24 vyplynulo, že obžalovaná je prihlásená k trvalému pobytu na adrese Z. D. H., Č. R. Č.. XXX, ale v obci sa nezdržiava, žije v zahraničí u príbuzných. Je tichej povahy, na verejnosti sa správala slušne, na obecných službách pracovala v rokoch 2010/2011. Menovaná bola prejednávaná v priestupkovom konaní obce z dôvodu zanedbania plnenia povinnej školskej dochádzky syna iné skutočnosti nie sú známe .

Zo správy na č. I. 126 vyplýva že dňa 9. 6. 2012 bolo vyhlásené pátranie na území Slovenskej republiky po obžalovanej.

Z charakteristiky na č. I. 40 vyplýva že obžalovaná sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava, ale žije so svojimi deťmi v Anglicku.

Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ale aj v ich vzájomných súvislostiach súd konštatuje, že z výpovede svedkyne O.. O. Z. F. F. bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že maloletý Š. W. v školskom roku 2011/2012 v období od septembra 2011 do júna 2012 vymeškal celkovo bez ospravedlnenia 692 vyučovacích hodín, pričom do decembra 2011 žiak utekal zo školy a od decembra 2011 žiak vôbec nechodil do školy. Popri výpovedi tejto svedkyne, aj z iných súdom vykonaných dôkazov nepochybne vyplynulo, že obžalovaná spolu so svojim synom Š. W. sa od decembra 2011 zdržiava údajne Anglicku, pričom v priebehu druhého polroka školského roka 2011/2012 obžalovanej mala byť známa skutočnosť, že v takomto prípade je jej povinnosťou syna odhlásiť zo školy. Vzhľadom k tomu, že nebolo preukázané, že by k takémuto odhláseniu zo školy došlo, súd zastáva názor, že bolo povinnosťou obžalovanej zabezpečiť, aby jej syn riadne chodil do školy počas celého školského roka 2011/2012. Z charakteristiky O. Š. W. na č. I. 23 vyplýva, že časté boli úteky zo školy, pričom od decembra 2011 už do školy nechodil vôbec. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku súd vychádza z toho, že obžalovaná nebola vypočutá ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom, keďže celé

konanie sa vedie ako proti ušľemu. Súd má za to, že obžalovaná počas celého inkriminovaného obdobia musela vedieť, že na jej syna sa vzťahuje povinná školská dochádzka a že ona je tá osoba, ktorá musí zabezpečiť plnenie tejto povinnej školskej dochádzky. Keďže obžalovaná so školou nespolupracovala a na rodičovské združenie nechodila, týmto svojim ľahkovážnym prístupom až do odchodu do Anglicka nevedela o záškoláctve svojho syna i keď vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mala a mohla, čo zakladá trestnú zodpovednosť obžalovanej za nevedomú formu zavinenia podľa § 16 písm. b) Trestného zákona. Po odchode do Anglicka samozrejme vedela obžalovaná o tom, že jej syn nechodí do školy, avšak znova zanedbala svoju povinnosť a túto skutočnosť neoznámila do školy, hoci o tejto skutočnosti vedieť mohla a mala, keďže svedkyňa Z. F.. F. jej synovi povedala o tejto povinnosti. Súd nemá dostatok dôkazov na to, aby povedal, že obžalovaná o tejto povinnosti skutočne aj vedela, keďže sa nevie, či jej to syn skutočne aj povedal, preto súd aj v období po decembri 2011 vidí u obžalovanej nevedomú nedbanlivosť v zmysle § 16 písm. b) Trestného zákona

Vzhľadom k tomu, že je objektívne preukázané, že žiak Š. W. vymeškal v inkriminovanom období celkovo 692 vyučovacích hodín, pričom zákonným zástupcom tohto dieťaťa je podľa rodného listu na č. I. 21 obžalovaná, pričom súd skonštatoval u obžalovanej nevedomú formu zavinenia, súd uznal vinu obžalovanej v zmysle celého obžalobného návrhu.

Na základe vyššie vyhodnoteného dokazovania súd nemá pochybnosť o tom, že skutok sa skutočne stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a dopustila sa ho obžalovaná. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu tohto skutku, súd ho kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, pretože obžalovaná vydala svojho syna maloletého Š. W., mladšieho ako 18 rokov, do nebezpečenstva spustnutia tým, že mu umožnila vymeškávať vyučovacie hodiny a teda viesť záhaľčivý život. Vzhľadom k tomu, že maloletý Š. W. vymeškával vyučovací proces počas celého školského roka, ako to vyplýva aj z charakteristiky na č. I. 23, hodnotil súd túto skutočnosť tak, že obžalovaná páchala prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže po dlhší čas a teda závažnejším spôsobom konania. Preto súd napokon uznal že obžalovaná naplnila všetky znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona.

Podľa spôsobu konania obžalovanej, charakteru a intenzity útoku, spôsobeného následku a intelektuálnej vyspelosti obžalovanej súd usudzuje, že ide o zavinené konanie vo forme nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. b) Tr. zákona.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania uvedenej trestnej činnosti, následok, zavinenie a pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Súd hodnotí spôsob spáchania trestného činu, ako závažnejšie a najmä spoločnosťou netolerovateľné konanie, ohrozujúce riadnu výchovu mládeže, pričom k páchaniu prečinu došlo po dlhší čas, v dôsledku čoho bolo potrebné daný skutok hodnotiť za použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty, tzn. že bola významne prekročená základná typologická závažnosť predmetného trestného činu.

Pokiaľ ide o spôsobený následok súd konštatuje, že obžalovaná ohrozila záujem chránený trestným zákonom, keď po dlhší čas umožnila synovi viesť záhaľčivý spôsob života.

V danom skutku súd konštatoval nedbanlivostné zavinenie obžalovanej, teda miernejšiu formu zavinenia, nakoľko samotná obžalovaná nebola vypočutá ku skutku a z preukázaných okolností prípadu súd vyvodil iba nedbanlivostnú formu zavinenia, pretože neboli preukázané žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať jej úmyselné zavinenie (odhováranie chodenia do školy, nepúšťanie, zakazovanie a pod.).

Pri hodnotení pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zákona. Naopak z odpisu registra trestov mal súd za preukázané, že obžalovaná už bola doposiaľ 2 trestne odsúdená stále za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, preto súd uznal obžalovanej priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Na základe uvedeného súd konštatuje prevažujúci pomer priťažujúcich okolností. Preto došlo k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 a nasl. Trestného zákona. Teda súd ukladal trest podľa trestnej sadzby zakotvenej za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 221 ods.

3 Trestného zákona, kde zákon stavuje trestnú sadzbu (6 mesiacov - 5 rokov), pričom dolnú hranicu zvyšoval o 1/3, takže po úprave vymieral trest v rámci trestnej sadzby 2 roky až 5 rokov.

Pri hodnotení osoby obžalovanej súd vychádzal v prvom rade z odpisu registra trestov, z lustrácie Ministerstva spravodlivosti SR a Generálnej prokuratúry SR a konštatuje že ide o osobu recidivistu, ktorá sa napriek predchádzajúcim odsúdeniam opätovne dopúšťa rovnakého trestného činu, teda špeciálnej recidívy.

Pokiaľ ide o pomery obžalovanej súd konštatuje, že obžalovaná je z miesta bydliska na č. I. 24 hodnotená ako slušná, vdova, zodpovedne vykonávajúca práce v rámci obecných služieb, priestupkovo riešená pre záškoláctvo syna.

Pokiaľ ide o osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy súd zastáva názor, že obžalovaná je osoba bez vážnejšej kriminálnej minulosti, jej problémy so zákonom sa týkajú výlučne len ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Uvedené svedčí o dlhodobom ľahkovážnom prístupe k povinnostiam voči svojim deťom a k ich mravnej výchove, pričom žiadne z doteraz vykonaných opatrení, sankcií a trestov nevedlo k náprave obžalovanej a zabráneniu jej recidívy. Napriek uvedenému súd vidí pozitívnu prognózu, pokiaľ ide o ďalší život obžalovanej aj s prihliadnutím na skutočnosť, že maloletý Š. W. už ukončil povinnú školskú dochádzku, ako aj za predpokladu, že ďalšie správanie obžalovanej bude sledované zo strany štátu a po určitú dobu bude obžalovaná vystavená hrozbe nepodmienečného trestu, ktorý bude mať pre obžalovanú nepochybne významný výchovný vplyv a donúti obžalovanú zodpovednejšie pristupovať k plneniu svojich povinností.

Preto súd v záujme ochrany spoločnosti a odradenia iných páchatelov od takejto trestnej činnosti považoval za správne a spravodlivé uložiť podmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s dlhšou skúšobnou dobou, keďže obžalovaná už bola za takúto trestnú činnosť trestne odsúdená, čo viedlo k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby. Predchádzajúce odsúdenia viedli súd k presvedčeniu že je potrebné uložiť trest odňatia slobody síce na dolnej, ale zvýšenej hranici trestnej sadzby a preto súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou 2 rokov.

Uložený trest, podľa názoru súdu, dostatočne ochráni spoločnosť pred obžalovanou tým, že jej zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti, zároveň hrozba nepodmienečným trestom bude výchovne pôsobiť na obžalovanú v tom smere, aby po odpykaní trestu viedla riadny život a zároveň odradí iných páchatelov od páchania takejto trestnej činnosti, čím sa naplní tak funkcia individuálnej, ako aj generálnej prevencie. - z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako 18 rokov do nebezpečenstva spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala po dlhší čas, teda závažnejším spôsobom konania,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Košice - okolie a o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Košiciach. Odvolanie má odkladný účinok.